

Arrest

nr. 201 179 van 15 maart 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 2 november 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 oktober 2017 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 november 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. GOSTEK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, dient op 3 januari 2017 bij het Belgisch Consulaat-generaal te Istanboel (Turkije) een visumaanvraag type C in met het oog op een familiebezoek. Op 13 februari 2017 wordt een beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag.

Op 22 juni 2017 treedt verzoeker in het huwelijk met G.S. in Turkije.

Op 7 augustus 2017 dient verzoeker bij het Belgisch Consulaat-generaal te Istanboel (Turkije) een tweede visumaanvraag type C in met het oog op een familiebezoek. Op 4 oktober 2017 wordt een beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag. Dit is de bestreden beslissing:

“(...)

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

* Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

Betrokkene heeft in 2017 vijf verschillende visumaanvragen ingediend bij 3 verschillende Schengenambassades. Er werd enkel door de Duitse ambassade een visum afgeleverd.

Aangezien betrokkene op dat moment reeds gehuwd was met een Belgische inwonster is het onwaarschijnlijk dat de toenmalige hoofdbestemming Duitsland was en niet België.

Bovendien werd het huwelijk niet ingeschreven in het Belgische rijksregister.

* Ontbreken recent verlofattest dat de duur van het gevraagde verblijf dekt.

* Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.

* U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen

* Tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd.

De tenlasteneming wordt niet aanvaard wegens een gebrek aan financiële garanties voor de wettelijk voorziene periode. De garant deed interimwerk. Slechts vier dagen voor de visumaanvraag begon betrokkene te werken in vaste loondienst.

* Geen of onvoldoende bewijs van financiële dekking voor het verblijf

Betrokkene legt enkel het saldo op een bankrekening en een werkgeversattest voor en bewijst niet aan de hand van regelmatige loonfiches of een historiek van bankrekeninguittreksels dat hij beschikt over een regelmatig inkomen uit zijn activiteit. De oorsprong van de voorgelegde financiële middelen is onduidelijk en de verklaarde beroepsactiviteit onzeker aangezien de storting van inkomsten niet weerspiegeld wordt op het bankuittreksel.

Bijgevolg wordt betrokkene beschouwd als onvoldoende solvabel om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.(...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“2. Uiteenzetting middelen ter ondersteuning

2.1 Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond en Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd

Het eerste middel betreft de eerste opmerking in de beslissing om de heer E. S. (...) zijn visumaanvraag kort verblijf te weigeren:

De beslissing oordeelt dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond. Ter verduidelijking van haar beslissing, reikt de beslissing de verschillende visumaanvragen van de heer E. S. (...) aan. De beslissing motiveert verder "Aangezien de betrokkene op dat moment reeds gehuwd was met een Belgische inwonster is het onwaarschijnlijk dat de toenmalige hoofdbestemming Duitsland was en niet België. Bovendien werd het huwelijk niet ingeschreven in het Belgische rijksregister."

Deze bovenstaande argumenten welke de opmerking dienen te motiveren, houden geen verband met de opmerking dat het doel en de omstandigheden van het verblijf onvoldoende aangetoond zijn.

Het feit dat meerdere visumaanvragen zijn ingediend, kan moeilijk een onvoldoende bewijs van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf inhouden. Meer nog, gelet op de bovenstaande feitenonderlichting, kunnen deze meerdere aanvragen perfect geplaatst worden in de omstandigheden van de aanvraag waarover de beslissing oordeelt. Zoals reeds vermeld in het feitenrelaas, kaderen deze eerdere aanvragen in het verlangen van de heer E. S. (...) om herenigd te worden met zijn toen beoogde verloofde. De huidige aanvraag vervolgens doelt op de inschrijving van hun huwelijk in het rijksregister, welke de aanwezigheid van de heer E. S. (...) vereist (zie "1. Uiteenzetting van de feiten ter ondersteuning").

Na de overschrijving van het huwelijk ter erkenning van het huwelijk in België is de heer E. S. (...) voornemens terug te keren naar Turkije waar hij de uitbating van zijn zaak verder dient af te wikkelen. Dit is tevens de reden waarom een aanvraag tot kort verblijf werd ingediend, ondanks dat de heer E. S. (...) in aanmerking komt voor gezinshereniging. De reden voor het bezoek is de overschrijving van het

huwelijk ter erkenning van dit huwelijk, enige tijd kunnen doorbrengen met zijn vrouw mevrouw G. E. S. (...) en terugkeren naar Istanbul om zijn zaken verder te regelen.

Vervolgens bevat de motivering onjuistheden in haar stelling dat, voor het visum toegekend door Duitsland, het onwaarschijnlijk is dat de toenmalige hoofdbestemming Duitsland was en niet België gezien de betrokkene op dat moment reeds gehuwd zou zijn met een Belgische inwonster. Gezien het verblijf in de Schengenzone en het visum aan Duitsland dateren van 25 mei 2017 tot 2 juni 2017 en het huwelijk pas plaatsvond op 22 juni 2017, waren de heer E. S. (...) en mevrouw G. E. S. (...) nog niet getrouwd op dat ogenblik (zie bijlagen 4, 5 en 6). Bijgevolg steunt de beslissing in dit punt op redenen die in feite niet bestonden, waardoor ze tekort komt aan haar materiële motiveringsverplichting. Dit maakt een schending uit van de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur¹.

Voorts lijkt de beslissing zich verder uit te spreken over rechtmatigheid van de visumaanvraag gericht aan Duitsland, welke positief werd ontvangen en werd goedgekeurd. Een materie die niet aan de beslissing is om zich over uit te spreken.

Ter tussentijdse conclusie, zijn het doel en de omstandigheden van de aanvraag zeer duidelijk. Deze zijn de overschrijving van het huwelijk tussen de heer E. S. (...) en mevrouw G. E. S. (...) ter erkenning van dit huwelijk in België. De eerdere aanvragen dienen gekaderd te worden in de beoogde hereniging en verlovings met mevrouw G. E. S. (...). Aldus dient besloten te worden dat de opmerkingen in de beslissing zich steunen op feitelijke onjuistheden en niet gerechtvaardigd zijn naar hun oordeel dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond en de aanvraag van meerdere binnenkomsten niet gerechtvaardigd wordt.

2.2 Weigering tenlasteneming

Ten tijde van de aanvraag werkte de garant, mevrouw G. E. S. (...), bij het bedrijf C. (...), dat werkt met uitzendkrachten (zie bijlage 8). Deze uitzendkrachten zijn werken ofwel op basis van interim ofwel als projectmedewerkers. Als projectmedewerker is mevrouw G. E. S. (...) altijd zeker van werk geweest gezien het volgende project altijd tijdens de duurtijd van het lopende project wordt vastgesteld. Deze contracten van bepaalde duur gaven perfecte zekerheid over een inkomen voor de beoogde werkperiodes. Daarbij speelt tevens dat mevrouw G. E. S. (...) sinds haar 15 jaar haar studies heeft gecombineerd met werk en als dusdanig heeft kunnen voorzien in haar levensonderhoud. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat dit patroon van zelfvoorziening in overlevingsmiddelen en meer, na 12 jaar plots zou onderbroken worden.

Om een beroepsactiviteit te vinden dichter aansluitende aan het veld van haar studies, zijnde master in de verpleeg en vroedkunde, heeft mevrouw G. E. S. (...) besloten naar nieuw werk te zoeken en werd ze kort nadien - gelet op haar rijk gevuld curriculum vitae van werk gecombineerd met studies de voorbije 12 jaar - bij haar eerste keuze aangenomen op basis van een bediendencontract van onbepaalde duur (zie bijlage 7). Mevrouw G. E. S. (...) is op basis van dit contract werkzaam als verpleegkundige, een beroep dat haar toelaat zich meer toe te leggen op haar interesses, dat financieel interessanter is en tevens ruime verlofmogelijkheden biedt (zie infra).

Ten tijde van voor het huwelijk van mevrouw G. E. S. (...) en de heer E. S. (...) besloeg het richtbedrag van inkomen waarover de garant diende te beschikken 1.200 EUR. Dit bedrag is samengesteld uit het basis richtbedrag van 1.000 EUR, gezien de garant geen personen ten laste heeft (zie gezinssamenstelling in bijlage 9), plus 200 EUR voor de persoon die ten laste genomen wordt, destijds nog geen familie². Uit de inkomensstaten zoals bijgevoegd in het dossier kan afgeleid worden dat mevrouw G. E. S. (...) zich ruim over deze drempels bevond met haar inkomen bij haar vorige werkgever C. (...) (zie het dossier en bijlage 10). Daarbij volgt nog dat mevrouw G. E. S. (...) destijds recentelijk beschikte over een bediendencontract van onbepaalde duur met een nog hoger inkomen. Dit inkomen lijkt niet in aanmerking genomen te zijn gelet op de recente aard van het contract.

Gelet op het huwelijk en het bediendencontract van onbepaalde duur van mevrouw G. E. S. (...), komt zij op nog overtuigendere wijze in aanmerking om de tenlasteneming op zich te nemen. Niet alleen dient het richtbedrag naar beneden aangepast te worden tot 950 EUR (bestaande uit het basisbedrag van 800 EUR plus 150 EUR voor de tenlasteneming van een familiebezoek in de eerste graad zonder personen ten laste in de gezinssamenstelling)³, het bediendencontract van onbepaalde duur van mevrouw G. E. S. (...) dient ontegensprekelijk in aanmerking genomen te worden voor de bepaling van het inkomen van mevrouw G. E. S. (...). Dit contract is van onbepaalde duur en verzekert een inkomen van 2.318,69 EUR per maand (zie bijlage 7). Dit inkomen dient daarbij naar boven aangepast te worden gezien mevrouw G. E. S. (...) vaak de nacht werkt, welke een hoger inkomen toelaat, evenals recht geeft op meer verlofdagen (zie loonfiches in bijlage 11). Mevrouw G. E. S. (...) is ondertussen meerdere maanden werkzaam bij haar vaste werkgever waardoor het argument dat het bediendencontract van onbepaalde duur trachtte te ondermijnen, van generlei waarde is.

De door Mevrouw G. E. S. (...) bewezen bestaansmiddelen zijn voldoende, regelmatig en aangegeven. Waar zij zodanig in het verleden reeds waren, zijn zij dit nu zeker. De Dienst Vreemdelingenzaken dient het inkomen van de borg correct in te schatten en naar de richtbedragen te beoordelen⁴.

Aldus dient besloten te worden dat het inkomen van mevrouw G. E. S. (...) ten tijde van de aanvraag ruim voldoende was voor de financiering van het verblijf van haar man, evenals in de financiering van haar eigen levensvoorziening tegelijkertijd. Gelet op het huwelijk, welke een lager richtbedrag voorschrijft enerzijds en anderzijds het voldoende hoog stabiele vaste inkomen, komt mevrouw G. E. S. (...) op overtreffende wijze in aanmerking om de tenlasteneming als garant op te nemen. Daaruit volgt dat de weigering van de tenlasteneming in hoofde van mevrouw G. E. S. (...) onterecht is.

2.3 Onvoldoende aantonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf, als voor de terugreis naar Turkije, of doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de onmogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen en geen of onvoldoende bewijs van financiële dekking voor het verblijf

Het tweede middel betreft de tweede weigeringsgrond, zijnde het gebrek aan financiële garanties voor de wettelijk voorziene periode. Er wordt gesteld dat de garant interim werk deed en slechts vier dagen voor de visumaanvraag begon te werken in vaste loondienst. Tevens wordt gesteld dat enkel het saldo op een bankrekening en een werkgeversattest werd voorgelegd en dat er geen bewijs wordt voorgelegd van regelmatige loonfiches of een historiek van bankrekeninguittreksels welke een regelmatig inkomen uit de heer E. S. (...) zijn activiteit bewijzen. De oorsprong van de voorgelegde financiële middelen zou onduidelijk zijn en de verklaarde beroepsactiviteit onzeker aangezien de storting van inkomsten niet weerspiegeld zouden worden op het bankuittreksel.

Indien men de richtbedragen hanteert zoals aangegeven op de website van de Diest Vreemdelingenzaken, komt men aan een bedrag van 4.050 EUR voor het verblijf van 90 dagen bij een particulier aan 45 EUR per dag⁵. Uit de bankrekening uittreksels die in het dossier werden voorgelegd blijkt dat deze bedragen ruimschoots aanwezig waren (zie dossier en bijlage 12). Aan deze geldsommen dienden destijds eveneens het verleden en huidige inkomen van de garant van de heer E. S. (...) toegevoegd te worden, plus zijn eigen inkomen als zelfstandige, waardoor hij zich ruimschoots over dit richtbedrag begaf en voldoende solvabel was⁶. Dit is nog meer het geval gelet op het inkomen van de garant, zoals hoger uiteengezet (zie supra 2.2).

Zoals reeds vermeld in de feitenonderzoeking, is de heer E. S. (...) werkzaam als zelfstandige en baat hij als dusdanig een parkeergarage en carwash uit. Het cliënteel van de heer E. S. (...) betaalt doorgaans in contanten voor de aangeboden dienstverlening. Dit heeft tot gevolg dat de heer E. S. (...) enkel een overzicht van zijn inkomsten heeft, waarop hij aldus belastingen betaalt. Deze inkomsten zijn na belasting voor zichzelf gelet op het feit dat hij zijn activiteit uitoefent als zelfstandige individueel. Bijgevolg is er nooit de noodzaak of aanleiding geweest om op regelmatige basis de inkomsten van de zaak vanop een aparte rekening op zijn rekening te storten. Het is aldus onmogelijk om loonfiches of overschrijvingen aan te brengen als bewijs.

Zoals uit de aangevoerde stukken blijkt echter wel degelijk dat de heer E. S. (...) over voldoende overlevingsmiddelen beschikt. Bovendien is de heer E. S. (...) zonder schulden en betaalt hij correct en tijdig zijn belastingen in Turkije.

2.4 Ontbreken recent verlofattest dat de duur van het gevraagd verblijf dekt

Gelet op het feit dat de heer E. S. (...) zijn beroep als uitbater van een parkeergarage en carwash als zelfstandige uitoefent, kan hij niet beschikken over verlofattesten die de duur van het gevraagd verblijf dekken. Indien de heer E. S. (...) verlof wenst te nemen, hoeft hij daar tegenover niemand rekenschap voor af te leggen en zal de parkeergarage en carwash die dag simpelweg gesloten zijn.

Wat betreft de verlofattesten van mevrouw G. E. S. (...) dient opgemerkt te worden dat enerzijds haar verlofattesten niet onmisbaar zijn voor de beoordeling van het rechtmatig karakter van de visumaanvraag. Bovendien is mevrouw G. E. S. (...) werkzaam als verpleegkundige en doet zij regelmatig nachtschiften. Dit houdt in dat voor elke week dat zij werkt, zij een week verlof krijgt (zie bijlage 11). Aldus dient zij geen verlof bij haar werkgever aan te vragen om haar vrije tijd op een bezoek van haar man af te stemmen.

De opmerking in de beslissing is aldus onterecht.

3. Conclusie

Gelet op de bovenstaande uiteenzettingen van de feiten ter ondersteuning van het verzoekschrift en de middelen ter weerlegging van de weigeringsgronden van de beslissing, dient besloten te worden dat de visumaanvraag van de heer E. S. onterecht werd geweigerd.

De aangevoerde feiten en argumenten weerleggen ontegensprekelijk de opmerkingen en weigeringsgronden van de beslissing. Het doel en de omstandigheden waarin de visumaanvraag kadert, zijn duidelijk uiteengezet en heer E. S. (...) beschikt als zelfstandige over ruim voldoende financiële middelen om het voorgenomen verblijf en zijn terugreis op comfortabele wijze te financieren.

Eveneens dient de tenlasteneming van mevrouw G. E. S. (...), die over een ruimschoots voldoende en stabiel inkomen beschikt, in aanmerking genomen te worden. Het ontbreken van het verlofattest dient tegen dezelfde achtergrond gelezen te worden.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat de onverwachte en onterechte weigering in de beslissing een tol eist op de heer E. S. (...). Hij kan als gehuwde man niet eens zijn vrouw zien en er wordt hem geweigerd zijn huwelijk te gaan laten registreren in België. Als koppel voelen mevrouw G. E. S. (...) en de heer E. S. (...), beiden van Koerdische afkomst, aan dat hen door deze weigering, naast de systematische vervolging en onderdrukking van personen van Koerdische afkomst in Turkije door de Turkse overheid, nog verder onrecht werd aangedaan.”

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

“Verzoeker voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij stelt dat de meerdere visumaanvragen aantonen dat hij herenigd wenste te worden met zijn verloofde. De huidige visumaanvraag zou als doel hebben het huwelijk in België te laten erkennen en te laten overschrijven in het rijksregister. Hij stelt dat zijn echtgenote, op het ogenblik van de visumaanvraag, als uitzendkracht werkzaam was en als projectmedewerkster, altijd zeker was van werk. Zij is momenteel voltijds werkzaam als verpleegkundige. Haar inkomen zou hoger liggen dan de geldende richtbedragen, waardoor zij bewezen heeft over voldoende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Hij vervolgt dat de door hem voorgelegde bankrekeninguittreksels ruimschoots aantonen dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om zijn verblijf in het Rijk te dekken. Hij vervolgt dat die geldsommen aan het inkomen van de garant dienen toegevoegd te worden, waardoor hij zich ruimschoots over het richtbedrag bevond en aantoonde voldoende solvabel te zijn. Hij vervolgt, als zelfstandige, niet over een verlofattest te kunnen beschikken.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht de Raad niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de visumaanvraag blijkt niet dat verzoeker heeft aangetoond een gezinshereniging op het oog te hebben, noch heeft hij aangetoond het visum te willen bekomen ter erkenning in België van het in het buitenland gesloten huwelijk.

Hij beperkt zich tot een louter eenzijdig betoog doch blijft achterwege om, minstens met een begin van bewijs, de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen. De loonfiches van verzoeksters echtgenote, die thans bij huidig verzoekschrift worden toegevoegd, waren niet ter kennis van het Bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd, waardoor er ook geen rekening mee gehouden kon worden.

Verder motiveert de bestreden beslissing dat uit de door verzoeker voorgelegde bankrekeninguittreksels niet kan afgeleid worden dat hij over een regelmatig inkomen uit zijn activiteit beschikt, hetgeen ook thans niet wordt aangetoond.

Waar hij stelt, als zelfstandige uitbater van een parkeergarage en een carwash, niet over een verlofattest te kunnen beschikken, blijkt dit niet uit het visumdossier, waar hij een werkgeversattest heeft voorgelegd en geen melding heeft gemaakt als zelfstandige werkzaam te zijn.

Verzoeker, die geen concrete elementen aanbrengt ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing, toont niet aan dat de bestreden beslissing werd genomen met schending van de materiële motiveringsplicht.

Het enige middel is niet ernstig.”

2.3.1. De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 32 van de verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: Visumcode), op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en dat het volgende bepaalt:

“1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis

naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Artikel 14 van de Visumcode luidt als volgt:

“1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;

b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;

c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscore;

d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen.

2. Van aanvragers van een luchthaventransitvisum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

a) documenten met betrekking tot de doorreis naar de eindbestemming na de voorgenomen transit op de luchthaven;

b) documenten die het mogelijk maken het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten niet binnen te komen, te beoordelen.

3. Een niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of wordt voldaan aan de voorwaarden van de leden 1 en 2, is opgenomen in bijlage II.

4. De lidstaten kunnen van de aanvragers verlangen dat zij een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking overleggen door het invullen van een formulier dat is opgesteld door de lidstaat. Dit formulier bevat met name de volgende informatie:

a) of het bedoeld is als bewijs van garantstelling en/of logiesverstrekking;

b) of de gastheer/gastvrouw een particulier, een onderneming of een organisatie is;

c) de identiteit en contactgegevens van de gastheer/gastvrouw;

d) de uitgenodigde aanvrager of aanvragers;

e) het verblijfsadres;

f) de duur en het doel van het verblijf;

g) eventuele verwantschap met de gastheer/gastvrouw (...).”

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de verwerende partij op grond van de verschillende voormelde redenen de aanvraag kan weigeren en dat niet in een systeem van cumulatieve voorwaarden wordt voorzien. De vaststelling dat is voldaan aan één van de opgesomde weigeringsmotieven zoals vermeld onder artikel 32.1 hiervoor geciteerd, volstaat om een visumaanvraag te weigeren.

Dit heeft tot gevolg dat, indien de bestreden beslissing op correcte wijze is gesteund op één van deze opgesomde weigeringsgronden, die elk op zich reeds als determinerend kunnen worden beschouwd, zij afdoende is gemotiveerd en de overige weigeringsgronden als overbodig moeten worden beschouwd.

Bij het onderzoek van een aanvraag voor een visum kort verblijf, beschikt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris over een ruime beoordelingsmarge met betrekking tot de relevante toepassingsvoorwaarden van artikel 32, eerste lid van de Visumcode en de beoordeling van de relevante feiten, om te bepalen of één van die weigeringsgronden aan de aanvrager kan worden tegengeworpen (cf. HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushaki, § 63).

2.3.2. Verzoeker betwist de twee hoofdmotieven van de bestreden beslissing: het motief dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond en het motief dat onvoldoende werd aangetoond dat verzoeker over voldoende bestaansmiddelen beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar Turkije.

Inzake het tweede motief, dat verzoeker niet heeft aangetoond over voldoende bestaansmiddelen te beschikken, waarbij gewezen wordt op de ontvankelijke maar geweigerde tenlasteneming en het geen of onvoldoende bewijs van financiële dekking voor het verblijf, voert verzoeker het volgende aan.

Verzoeker werpt inzake de tenlasteneming op dat de garant werkte bij C. als uitzendkracht. Verzoeker werpt op dat de garant besloot nieuw werk te zoeken dat dichter aansloot bij haar studies en dat zij werd aangenomen op basis van een bediendencontract van onbepaalde duur (zie stukkenbundel verzoekschrift, stuk 7). Verzoeker stipt aan dat het contract van onbepaalde duur is en een inkomen verzekert van 2.318,69 euro, hetwelk naar boven dient te worden aangepast omdat de garant vaak 's nachts werkt, wat resulteert in een hoger inkomen en meer verlofdagen.

Inzake het geen of onvoldoende bewijs van financiële dekking van het verblijf, voert verzoeker aan dat hij bankrekeninguittreksels heeft voorgelegd waaruit een regelmatig inkomen van verzoeker blijkt en waaruit blijkt dat aan de richtbedragen vermeld op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken voldaan is. Deze richtbedragen zijn 45 euro per dag voor de vreemdeling die bij een particulier verblijft, wat voor 90 dagen neerkomt op 4.050 euro. Verzoeker werpt op dat uit de door hem voorgelegde bankrekeninguittreksels blijkt dat deze bedragen ruimschoots aanwezig waren. Verzoeker werpt op dat bij deze geldsommen eveneens de geldsommen van de garant en zijn inkomen als zelfstandige dienen te worden gevoegd. Verzoeker licht toe dat hij werkzaam is als zelfstandige, hij een parkeergarage en een carwash uitbaat, zijn cliënteel hem doorgaans contant betaalt zodat hij enkel een overzicht van zijn inkomsten heeft waarop hij belastingen betaalt. Hij werpt op dat het onmogelijk is om loonfiches bij te brengen. Verzoeker werpt op dat hij wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen beschikt en hij zonder schulden is en zijn belastingen tijdig en correct betaalt.

2.3.3. Daargelaten de vraag of uit de stukken van het administratief dossier zoals het aan de Raad werd overgemaakt, kan worden afgeleid of verzoeker de arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van de garant heeft voorgelegd bij zijn aanvraag, blijkt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris onmiskenbaar op de hoogte was dat de garant in vaste loondienst werkt nu deze motiveerde dat de garant *“(s)lechts vier dagen voor de visumaanvraag begon te werken in vaste loondienst”*. Waar verzoeker opwerpt dat het inkomen uit de arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van de garant niet in aanmerking lijkt te zijn genomen, wordt erop gewezen dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste vóór het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker de loonfiches met betrekking tot de arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van de garant (zie stukkenbundel verzoeker, stuk 11) niet heeft voorgelegd aan het bestuur, zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Deze stukken worden pas voor het eerst toegevoegd bij huidig verzoekschrift. In zoverre verzoeker zich baseert op deze stukken om aan te tonen dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden die artikel 32 van de Visumcode stelt, lijkt het zijn bedoeling te zijn de Raad de kwetsieuze feiten te laten heronderzoeken. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. De bij het verzoekschrift gevoegde loonfiches van de garant van verzoeker met betrekking tot de arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur (zie stukkenbundel verzoeker, stuk 7) kunnen aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure. Er wordt op gewezen dat het verzoekers garant vrijstaat om op basis van deze gegevens een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming aan te gaan, zodat verzoeker op basis van deze elementen opnieuw een visum kort verblijf kan aanvragen.

Waar verzoeker toelicht dat zijn garant tewerkgesteld was als projectmedewerker en zij gedurende het lopende project op de hoogte werd gesteld van het volgende project zodat zij steeds zeker was van werk wordt erop gewezen dat niet blijkt dat de garant bij het aangaan van de verbintenis tot tenlasteneming op deze gegevens heeft gewezen, minstens toont verzoeker niet aan waaruit dit zou mogen blijken. Het kan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die hem niet ter kennis werden gebracht.

Waar verzoeker nog laat gelden dat de garant sinds haar 15 jaar haar studies heeft gecombineerd met werk om in haar levensonderhoud te voorzien en er geen redenen zijn om aan te nemen dat dit patroon onderbroken zou worden, wordt erop gewezen dat niet blijkt dat de garant bij het aangaan van de verbintenis tot tenlasteneming op deze gegevens heeft gewezen, minstens toont verzoeker niet aan waaruit dit zou mogen blijken. Het kan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die hem niet ter kennis werden gebracht.

Waar verzoeker nog opwerpt dat het inkomen van de garant wel degelijk de richtbedragen zoals uiteengezet op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken overschrijdt, wordt erop gewezen dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de tenlasteneming niet aanvaardt niet zozeer omdat de inkomsten niet hoog genoeg zouden zijn maar wel omdat zij voortspuiten uit interimwerk zodat er geen financiële garantie was voor de wettelijk voorziene periode.

2.3.4. Verzoeker betwist dat hij niet zou hebben aangetoond te beschikken over voldoende middelen van bestaan. In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende uiteengezet:

“* U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen

* Tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd.

De tenlasteneming wordt niet aanvaard wegens een gebrek aan financiële garanties voor de wettelijk voorziene periode. De garant deed interimwerk. Slechts vier dagen voor de visumaanvraag begon betrokkene te werken in vaste loondienst.

* Geen of onvoldoende bewijs van financiële dekking voor het verblijf

Betrokkene legt enkel het saldo op een bankrekening en een werkgeversattest voor en bewijst niet aan de hand van regelmatige loonfiches of een historiek van bankrekeninguittreksels dat hij beschikt over een regelmatig inkomen uit zijn activiteit. De oorsprong van de voorgelegde financiële middelen is onduidelijk en de verklaarde beroepsactiviteit onzeker aangezien de storting van inkomsten niet weerspiegeld wordt op het bankuittreksel.

Bijgevolg wordt betrokkene beschouwd als onvoldoende solvabel om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.”

Waar verzoeker erop wijst dat uit de door hem voorgelegde bankrekeninguittreksels blijkt dat hij wel degelijk beschikt over de richtbedragen zoals deze worden aangegeven op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken, wordt erop gewezen dat het niet kennelijk onredelijk is van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris om zich niet louter te baseren op het saldo van een bankrekening. Daarenboven waar verzoeker nog verwijst naar het stuk 12 gevoegd bij zijn verzoekschrift, wordt erop gewezen dat deze stukken van de bank dateren van 24 oktober 2017. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste vóór het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat deze stukken dateren van na de bestreden beslissing en dus niet konden worden voorgelegd aan het bestuur, zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Deze stukken worden pas voor het eerst toegevoegd bij huidig verzoekschrift. In zoverre verzoeker zich baseert op deze stukken om aan te tonen dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden die artikel 32 van de Visumcode stelt, lijkt het zijn bedoeling te zijn de Raad de kwestieuze feiten te laten heronderzoeken. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid.

Waar verzoeker aanvoert dat bij zijn eigen inkomsten nog het inkomen van de garant diende te worden toegevoegd en zijn eigen inkomen als zelfstandige, wordt opgemerkt dat verzoeker zelf aangeeft dat hij van zijn inkomen als zelfstandige geen bewijs kon voorleggen. Tevens wordt opgemerkt dat verzoeker het bewijs diende te leveren over voldoende bestaansmiddelen te beschikken voor de duur van het voorgenomen verblijf en voor de terugreis en dat hij niet zomaar kan stellen dat het inkomen van de garant, die de tenlasteneming heeft ondertekend, hierbij moet worden geteld, nu deze tenlasteneming niet werd aanvaard.

Verzoeker werpt op dat hij onmogelijk loonfiches of overschrijvingen kan aanbrengen als bewijs omdat zijn cliënteel hem cash betaalt en er voor hem nooit een aanleiding is geweest om op regelmatige basis de inkomsten van zijn zaak vanop een aparte rekening op zijn rekening te storten. Hiermee erkent verzoeker dat hij geen bewijs van zijn inkomen als zelfstandige kan voorleggen.

Door middel van zijn betoog toont verzoeker niet aan dat in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze of op grond van onjuiste feitelijke gegevens wordt geoordeeld dat *“(d)e oorsprong van de voorgelegde financiële middelen (...) onduidelijk (is) en de verklaarde beroepsactiviteit onzeker aangezien de storting van inkomsten niet weerspiegeld wordt op het bankuittreksel”*.

Verzoeker toont niet aan dat dit motief steunt op een verkeerde feitenvinding of kennelijk onredelijk is.

Zoals reeds gesteld, volstaat de vaststelling dat is voldaan aan één van de opgesomde weigeringsmotieven zoals vermeld onder artikel 32, lid 1 van de Visumcode, op zich om de beslissing tot weigering tot afgifte van een visum type C te schragen.

Bijgevolg dient *in casu* het eerste weigeringsmotief, zoals weergegeven in de bestreden beslissing met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het verblijf als overtoollig te worden aangemerkt, zodat het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker dus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. De wettigheid van de bestreden beslissing blijft immers hoe dan ook overeind nu uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het visum reeds op voldoende wijze kon worden geweigerd op grond van het determinerende motief dat er niet werd aangetoond dat verzoeker over voldoende middelen van bestaan beschikt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET